

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 28 września 2010 r. — Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD) przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-469/10)

(2010/C 346/52)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD).

Strona pozwana: Administración del Estado.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 lit. f) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on przepisowi krajowemu, który w braku zgody osoby, której dotyczą dane, w celu umożliwienia przetwarzania jej danych osobowych, koniecznego dla zaspokojenia potrzeb wynikających z uzasadnionych interesów administratora danych lub osób trzecich, którym dane są ujawniane, wymaga obok tego, aby nie doszło do naruszenia podstawowych praw i wolności osoby, której dane dotyczą, również i tego, aby dane te znajdowały się w powszechnie dostępnych zbiorach danych?
- 2) Czy art. 7 lit. f) dyrektywy 95/46/WE spełnia przesłanki wymagane przez orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dla przyznania mu bezpośredniej skuteczności?

⁽¹⁾ Dz.U. L 281, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pest Megyei Bíróság w dniu 29 września 2010 r. — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság przeciwko Invitel Távközlési Zrt.

(Sprawa C-472/10)

(2010/C 346/53)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Pest Megyei Bíróság.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság.

Strona pozwana: Invitel Távközlési Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, iż nieuczciwe warunki nie wiążą żadnego konsumenta w przypadku, gdy wyznaczony przez prawo i uprawniony do tego podmiot wystąpi w imię konsumentów w formie pozwu w interesie powszechnym (*popularis actio*), o stwierdzenie nieważności owego nieuczciwego warunku, który stanowi część umowy podpisywanej z konsumentami?

W sytuacji wniesienia pozwu w interesie powszechnym w przypadkach, gdy wydany zostanie wyrok również na korzyść konsumentów, którzy nie są stroną postępowania, lub wyrok, który zakazuje stosowania nieuczciwego ogólnego warunku umownego, czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13 można interpretować w ten sposób, iż ów nieuczciwy warunek stanowiący część umów zawieranych z konsumentami nie jest wiążący dla wszystkich konsumentów, których on dotyczy, lub może dotyczyć w przyszłości, w ten sposób, że sąd z urzędu musi zastosować odpowiednie konsekwencje prawne?

- 2) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13 w związku z pkt 1 lit. j) i pkt 2 lit. d) załącznika mającego zastosowanie na podstawie art. 3 ust. 3 tej dyrektywy można interpretować w ten sposób, że w przypadku, gdy sprzedawca lub dostawca przewiduje jednostronną zmianę warunków umowy bez wyraźnego opisanie sposobu zmiany ceny oraz bez podania ważnych powodów w umowie, warunki te są nieuczciwe *ipso iure*?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 7 października 2010 r. — Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (ASIDAC) przeciwko Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)

(Sprawa C-484/10)

(2010/C 346/54)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (ASIDAC).

Strona pozwana: Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)

Pytania prejudycjalne

Czy można uznać, że wyczerpująca regulacja zawarta w załączniku 19 do dekretu królewskiego 1247/08 z dnia 18 lipca w związku z art. 81 dotycząca oficjalnego uznania znaków jakości jest nadmierna, nieproporcjonalna do zamierzonego celu i oznacza nieuzasadnione ograniczenie, które utrudnia uznanie równoważności certyfikatów i przeszkodę lub restrykcję przy wprowadzaniu do obrotu krajowych lub importowanych wyrobów, niezgodną z art. 28 i art. 30 WE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Rennes w dniu 11 października 2010 r. — L'Océane Immobilière SAS przeciwko Direction de contrôle fiscal Ouest

(Sprawa C-487/10)

(2010/C 346/55)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Rennes (sąd administracyjny w Rennes)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: L'Océane Immobilière SAS

Strona pozwana: Direction de contrôle fiscal Ouest

Pytanie prejudycjalne

Czy artykuł 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. ⁽¹⁾ zezwala państwu członkowskiemu na utrzymanie w mocy lub ustanowienie przepisu, na podstawie którego opodatkowaniu podatkiem VAT podlega dostawa nieruchomości na rzecz siebie samego, dokonana przez podatnika dla potrzeb prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa, w

sytuacji, gdy z dostawą tą wiąże się prawo do natychmiastowego i całkowitego odliczenia pobranego w ten sposób podatku VAT?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145 z 13.6.1977, s. 1 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 9, t. 1, s. 23).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante (Hiszpania) w dniu 11 października 2010 r. — Celaya Empananza y Galdos Internacional S.A. przeciwko Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.

(Sprawa C-488/10)

(2010/C 346/56)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Mercantil

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Celaya Empananza y Galdos Internacional S.A

Strona pozwana: Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.

Pytania prejudycjalne

1) Czy w postępowaniu, którego przedmiotem jest naruszenie prawa wyłącznego wynikającego z zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, uprawnienie do zakazania jego używania przez osoby trzecie, przewidziane w art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 ⁽¹⁾ z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych, rozciąga się na każdą osobę trzecią, która używa wzoru niewywołującego u poinformowanego użytkownika innego całościowego wrażenia, czy też wręcz przeciwnie, należy z tego kręgu wyłączyć osobę trzecią, która używa zarejestrowanego na jej rzecz późniejszego wzoru wspólnotowego, dopóty taki wzór nie zostanie unieważniony?

2) Czy odpowiedź na poprzedzające pytanie jest niezależna od zamiaru osoby trzeciej, czy też ulega zmianie w zależności od zachowania się takiej osoby, przy czym decydujące znaczenie ma okoliczność, że taka osoba trzecia zgłosiła i zarejestrowała późniejszy wzór wspólnotowy po otrzymaniu od właściciela wcześniejszego zarejestrowanego wzoru wspólnotowego wezwania pozasądowego do zaprzestania wprowadzania do obrotu produktu naruszającego prawa wynikające z wcześniejszego wzoru?

⁽¹⁾ Dz.U. L 3, s. 1.